

Opschrift

Vergadering van 13 maart 2024

Nummer: 2024_MV_00154

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Emilie Peeters: Polarisering internationale conflicten in de klas

Raadslid(-leden):

Emilie Peeters - Vooruit

Bevoegd: Evita Willaert

Omschrijving van de vraag

Toelichting:

Conflicten in andere landen, zoals de oorlog in Gaza en Oekraïne, hebben ook directe gevolgen in onze stad. Denk maar aan de emotionele stress, onzekerheid en onmacht van Gentenaars die familie en vrienden hebben in de conflictgebieden. Maar ook de polarisering tussen bevolkingsgroepen kunnen hierdoor toenemen.

Ook op onze lagere en middelbare scholen lijkt dit tot wel eens tot voorvallen te leiden. Zo hoorde ik over een voorval waarbij een Israëliische vlag door een leerling werd zwart gekleurd in de klasatlas, waarop de hele klas werd gestraft tot de ‘dader’ zich zou bekend maken. In een ander geval werd een begeleider met hoofdoek in de buitenschoolse opvang aangewezen als ‘oorzaak’ van het conflict in Gaza.

Deze cases tonen vooral aan hoe belangrijk het is dat leerkrachten en andere medewerkers op lagere en middelbare scholen geïnformeerd zijn over de historische achtergrond van dit soort internationale conflicten en begeleid worden in hoe om te gaan met hieraan gelinkte polariserende voorvallen.

Vraag:

- Vangt u ook signalen op van dergelijke spanningen rond internationale conflicten in onze Gentse scholen?
- Hoe worden leerkrachten en andere medewerkers op de scholen hierin ondersteund? Worden er infosessies georganiseerd om de historische achtergrond bij internationale conflicten te duiden? Is er lesmateriaal beschikbaar om dit bespreekbaar te maken in de klas? Hoe wordt het onderwijspersoneel opgeleid om te weten hoe om te gaan met polariserende voorvallen?

Antwoord

Bedankt om met uw vraag de aandacht hierop te vestigen. In de commissie van november stelde collega Ben Chikha ook al vragen over de impact van internationale conflicten op de scholen. De situatie is sindsdien eigenlijk niet gewijzigd.

De gruwel van de oorlog, het geweld en de onrechtvaardigheid beroeren vele mensen en hun harten. Ook dat van mij en dat van jullie, ik weet dat.

Scholen staan daar niet los van. We horen hoe die emoties en ook de gesprekken de scholen binnenkomen. Dat lijkt me zeer normaal te zijn. De verhalen die je noemt, zijn daarvan een voorbeeld. En inderdaad, het is belangrijk dat we dat omkaderen en een aanbod doen vanuit de stad om daar op een goede manier mee om te gaan. Het is misschien goed om te horen wat er allemaal bestaat, want dat kader is er wel degelijk. Daar wordt hard op ingezet.

Wat we niet horen, zijn verontrustende signalen over hoe dit evolueert. Enkel bij de start van de oorlog in het Midden-Oosten waren er twee signalen. Er is toen vanuit de dienst Preventie voor Veiligheid ook een gesprek gestart met die scholen. Dat gesprek bleek op dat moment voldoende te zijn. Scholen slagen er blijkbaar in om het gesprek met hun leerlingen aan te gaan, en hen ook met elkaar in dialoog te laten gaan. Dat is niet eenvoudig, en het is een blijvende opdracht. Ik wil hen daarvoor bedanken. Dat ze dat erbij nemen. Maar het lijkt me logisch als je met jongeren en kinderen werkt, dat je dat doet. Dan neem je alles wat in die hoofdjes zit mee. Dat is wat leerkrachten doen. Dat betekent niet dat we stilgezeten hebben. Sta me toe om kort toe te lichten wat we er gebeurd is, en ook te verwijzen naar het antwoord dat ik gaf op de commissie in november.

- We organiseerden meerdere bijeenkomsten met vertegenwoordigers van verschillende netten (scholen & CLB), ook in aanwezigheid van de dienst Preventie Voor Veiligheid. Daaruit kwamen ook een aantal acties. Die werden besproken op de regiegroep en een apart overleg dat daaruit voort vloeiende. Focus lag daarbij op radicalisering en polarisering. Het stappenplan en de lijsten met referentiepersonen (= aanspreekpunten op scholen) werden geactualiseerd. Het laatste gesprek was op 24 januari 2024. Ook toen gaf niemand aan dat er reden was om ongeruster te worden.
- Scholen kunnen daarnaast rekenen op uitgebreide ondersteuning vanuit de verschillende stedelijke diensten.
- Vanuit Onderwijscentrum Gent
 1. Zij geven de omstaanderstrainingen aan de scholen, die op initiatief van collega schepen De Bruycker werden gestart.
 2. In de GIDS, afkorting voor ‘Gentse Inspiratiebank voor Diversiteit op School’ zijn heel wat vormingen en materialen voor iedereen online beschikbaar.
- Binnen de dienst Preventie voor veiligheid bestaat het Team EXPO-R (extremisme, polarisering & radicalisering). Zij hebben een aanbod voor eerstelijns werkers, jeugdwerk en dus ook voor onderwijs.
 1. Op 7/10 organiseerden ze een lunchlezing door Khalid Benhaddou - “De impact van het Israëlijsch-Palestijns conflict op onze stad, wat nu?”

2. Met de input van leerkrachten en partnerorganisaties ontwikkelden ze BARST, een game over polarisering. Die is nog in ontwikkeling en wordt momenteel uitgetest in verschillende scholen en het jeugdwerk.
3. Tot slot is er ook de 'Vormingsbrochure 'versterk het positieve klimaat in je groep'. Die bevat een ruim overzicht van een divers aanbod rond omgaan met conflicten en spanningen.

We maakten het aanbod bekend aan de scholen. Ze kunnen bij de stad terecht met vragen voor info en ondersteuning. Maar vanuit de verschillende onderwijsnetten zelf is ook een aanbod samengesteld om de scholen te ondersteunen. U ziet, collega Peeters, dat er een heel uitgebreid aanbod bestaat. We houden de vinger aan de pols, in nauw overleg met de diensten en de scholen.

De scholen geven op dit moment aan dat ze weten bij wie ze terecht kunnen. Ze hebben daar beleid rond. Er is heel wat waar ze informatie kunnen uithalen, welke trajecten ze kunnen lopen.

Ik denk dat heel belangrijk is dat we weten: 'one size doesn't fit all. Elk conflict is ook anders. Het is moeilijk om naar één leidraad te gaan. Het is belangrijk dat er een breed aanbod is zodat je op maat kan werken, en dat er ook een groot aanbod is.

En dat we de vinger aan de pols houden in de regiegroep. Als er iets, dan hebben die mensen de reflex om daarrond te schakelen en dat te gaan bevragen in het Gentse onderwijsveld.
